

הנס קרל ארטמן: נותוך ספר־החלומות

2. אם אתה חולם על כובע וצומחות לו כנפיים המתחברות עם ראשך לשות־פות־חיים והן נושאות אותך, את כל כוכב גופך, בצווארך אל כפר הקאניבא־לים וכבר משחזרים לעיניך את הסכין וסוחר־הסכינים מונה בעקימת־שפתיים את כספו, ואשת הטבח מרימה את המצנפת הלבנה של הלז כעטרה נוצצת כדי לשימה בראשך, והיא עושה את הדבר, והנה נפתח חור בחוד־המצנפת וממנו פורצת להקת ברבורים—או־או כתוב את המספר שתיים.

6. בראותך עמוד־שָׁמֶן גבוה לאין־ערוך בוקע־ועולה מאדמת ארץ־כנען, עמוד בוהק, המתחלק בסטראטוספירה בדומה לקרני־יוֹבֵל ואינו נופל למטה, ובשניה האחרונה באים לעזרתך גיפים מכוונים־למרחק כדי לחלצך מאזור־הסכנה, ואתה משלם בענבים והמיתקן מוציא לך כתמורה יין חמוץ רע, ואחרי מסע של ימים אתה יוצא מכלי־הרכב והינך באחת מערי אלאסקה וידידים משכבר־הימים־והשנים ואולי אף כאלה שכבר מתו פוגשים בך ומאיימים בשיניהם—או־או תרשום את הספרה שיש בכרך, לבל תשכחם כאשר תקיץ.

9. בהגיע נחש והוא טורף את היוֹנִיֹּנִים עם כובע־הצילינדר של הקוסם גם יחד, ואתה הגעת לכדי כך שאתה שוכח את שמך, לפניך נבנה והולך קירקס, והרוח, שאיננו מן העולם הזה, חודר לתוך מוטותיו ומנענעם (אבל הוא מחזיק מעמד כאיש מן המערב), ואתה מהפש כרטיסי־ביקור בכיסי־החזה של אחרים, וממ־נים אותך מומוס על כל המומוסים—או־או הזדקק, קפוץ בעד הגלגל הבורע של הארי, קפוץ הלאה והלאה עד שתעבור בעד קופה של הספרה תשע.

10. ובחלמך חלום והנה הינך השומר של ביבר־גמלים, כי אז תפריד את הזכרים מן הנקבות, הובל את אלה למערב ואת אלה למזרח, ואם תוך כדי מעשי־תחבולה אלה תמצא את האהבה האמיתית בדמות של שותה תה, ואתה תישן אתה ואחרי לילות תשבור לה את המשקפיים והיא תתחטא תבכה לפניך בעי־ניים כחולות־בהירות ואתה תגיד לה מותי, ציפור! או בלעי! ולבה נשבר ועקב זה גם לבך ונושאים אתכם בשקט בין שני גמלים, אחד זכר ואחת נקבה, אל מקום־הקבורה—או־או תשכח את כל השבועות, כל האמונים, השתחרר מן התסביך, קפוץ וברח וקרא לכל רוחות העולם את מספר־המזל שלך עשר.

24. אם תחלום שהדגל המרטן של סס"ר מועבר בעד אחת הארופות שבג, רוח־האביב חודר בנחיריך ואתה רואה עצמך כסוס רתום לעגלת־אשפה על הר־פְּרַנְצֵלאו (מפעל־המים טרי בשמש־הבוקר), וסטאלין בא מצינתו של איזה חדר־מדרגות, הבאווזוליאום שלו, אבהי, יפה, קפדני, אבל צודק, וקוריי־עכביש וריח־פחם בשפמו, קריצה בעינו הימנית, קיפאון בשמאלית וכה דברו: תנו

לאדונים אשר לאדונים—לאמור מאה זוגות נעליים בלתי-שוות! ואולפריכט נבהל ונבוך ומגרד באצבעו מתחת לצווארון-הכותונת וללא שהייה הוא יושב לו על דוכן עגלתך ונוהג עמך עד לבית-המסחר-HO בכיכר-אלקס—או־אז נותרו לך ארבע-ועשרים משאלות.

31. אם מרחפת לעיניך הדמות הנחמדה-המושכת של באיאדירה ואתה פושט בהסתר את מכנסיך כדי לאחל לה מזל באמנותה, ומתברר כי אין היא אלא טופס של מוקיון ומתעתע חסר-מצפון ואתה עומד כאן מבויש ומושפל ואינך מסוגל לשום דבר אחר כי אם לחרון-אף, אדם רק בכותנתו לעורו הרואה פתאום יחד עם מאה מעובדי בית-התפילה את שושנתו הפורחת—הרי אפשר שבכל-זאת לאחר הקיצץ יזכה אותך המספר שלושים ואחת בזכייה גדולה בלוטו.

32. כך הוא הדבר בחלום ולא אחרת. אחד נכנס בפתח, עומד ונושא ידו וראה: בשמאלו יונה חיה, סמל השלום, האהבה, התמימות והתקוה לימים טובים יותר. וראה: את ימינו הוא מכניס לכיס-החזה, מוציא אקדח רחב-קוטר, דורש כסף וזהב ושוב כסף וכנציג מובהק של טון גס אין הוא מניח בשום אופן שידחהו. מה פשר הדבר? נשאלת השאלה בצדק בליל זה אור ליום שלושים-ושנים במאי.

34. שוב אצל האסקימוסים—בתוך סוכת-קרח הנך רובץ בפניה ליד הכניסה. ומי נכנס? אתה עצמך. ומה עושה האני האחר שלך? מתחיל להיאנח ולזחול לאורך הרצפה, נע יותר ויותר לעומק מערת-החורף הזאת, החמה והמפיצה ריח של שמן-דגים, אתה נע צעד בצעד, צעד אחרי צעד ומרגיש קצת אחרי-כן כי הסיבה היא המשכב; המשכב הוא מעורות בקרקעית המערה ועליו שוכבת נערה יפה, בלא בגד לבשרה, והאני שלך זוחל אט-אט אליה, והעורות מרשרשים והיא משימה עצמה ישנה, והאני האחר שלך מגיע סוף-סוף באנחות ובעילפון אל היפה, משכיב עצמו עליה בכבודות, כדי לשקוע בה קימעה-קימעה: קודם עד לברכיים, אחר-כך עד לאגן, אחר-כך עד לחזה, עד לצוואר—ואחר-כך, בצווחה צוללת המעירה את כל הישנים, צולל הוא בים הנושם של הבשר הערום, ואתה מרגיש כי נעשית בלתי-בטוח, אתה פורץ החוצה אל משחק-הצללים של ירח ושבי-הים, נס מעל פני הים הפתוח, שלושים-וארבע פרסות מעל פני הים הפתוח עד לחוף המושלג של יקיצתך.

36. אתה מופיע במחזה כבלש מן הטיפוס הישן, מין שרלוק הולמס, והנה כאן כיכר-לנין, גבעול-הצבי שלך מכוסה דיבקונים, שמי בוקר מוקדם זה ירוקים-כתומים לא-פחות מציץ-מגבעתך, אבל מי כיבדך בזה, מאת מי בא לך זה, כיצד קרה הדבר? מקומה רביעית זורקים בעד החלון החוצה יונים שחוטות ומחוגי-שעון שחורים, הם נופלים כמו נוצות או עלים חדלי-און לתוך דממת-

הבוקר החרפית, חסוכת-השלג. אתה מוציא את הזכוכית המגדלת מנרתיקה הנקי, מתבונן בפצעי-המוות בצווארי הציפרים הנוצצות, סופר את המחוגים הפזורים, הם בדיוק ששה-ושלושים, אתה אוספם לערימות קטנה ומבקש למצוא קשר בין קרבנות-היונים וזמן ומספר וזר-הדיבקונים.

38. חלמת על קאלאהארי, שמעולם לא ראיתו, כן בעד להררי-אבנים רכבת ובאת, ריחות של אריות אופפים אותך כדגלים צהובים כמו חול, הרקיע האכול כעופרת חודר לערפך בין הכותונת והכובע, באופק הצפוני מתגלגלת ועוברת שיירה של סוסי חווה הוטנטוטית, אתה שומע את השריקה הממושכת, רטט עובר בעמוד-השדרה שלך, מקוצים ויהלומים חמים מאד מתרוממת קת של רובה, מאחרי זה אינך רואה עיניים, וזה בשנת שמונה-ושלושים, ובהקיץ מקץ שמונה-ועשרים שנה והנה חלונותיך מצועפים בקורי-עכביש, ביתך מקלט זבובים מתים, מיטתך חפץ חלוד אפוף-נוצות.

48. חלומי של כושי שונה הוא מחלומי של אדם לבן או צהוב. ואם אתה חולם חלום והנה כושי הינך ואם בחלום זה תעבור פתאום לחלום אחר, חלום בתוך חלום, וראית עצמך בחלום כאיש לבן או צהוב, אז תדמה בנפשך כאילו עוררת וליפית מהפכה לטובתם של השחורים ונעצרת והובלת באוקיידיים לבית-האסורים, וראש-ממשלה לבן או צהוב קרא לך בשם כלב-חוצות ואת כובעך הפיל מעל ראשך ועם זה חזרת ונתגלגלת שוב לחלומך הראשון בדיוק כאילו דילגת מגן אחד למשנהו, ובחלום זה מתבייש אתה מאד בצבע עורך השחור ולכן הנחת שיפשוטו את עורך ויעלו על בשרך עור לבן או צהוב—או-אז במיטתך בבוקר-יום-המחרת תמצא את המספר שמונה-וארבעים מעור-כושי צפור, אות בלי-יכזב של גדילי-אושר ההולכים ובאים.

60. חלמת : אתה נוהג מרכבה ונוסע אל טירת דראקולה ועליך להקדים ולמנוע שם אסון גדול, והנה נכנס באמצע איש חשוב אחר, שגם הוא מצדו מעוניין במניעת האסון הזה, ואתם שניכם עומדים זה מול זה בדרככם (להנאתה כיי-רבה של דראקולה), ובשעת סיור לילי התנגשתם בראשיכם ובמידה איומה עד כדי כך שבאולמות הקודרים נשמע קול גפץ אדיר, והנסיך התעורר בחל-חלה משנתו המשולה כמוות ומיד תפס מה המצב וצחקו הערמומי הקפוא לרגעים מספר את דמכם עד קרח, ואז הששים עגול הוא באמת.

62. אם בחלומך רואה אתה אחד איש-ציכוסלובקיה ולו שלושים-ואחת שיני-זהב והוא מטפס וקופץ מעל גדר צבועה בירוק ואף-על-פי-כן הוא קורע את אחוריי-מכנסיו כי אם נמלט על-נקלה מידי עדת הכלבים הרודפים אחריו, סר אל מסבאה, מסדר את חליפתו, מהדק עניבתו ומבקש מנה כפולה של ויסקי טהור—או-אז ריץ מהר והוצא את המספר שתיים-וששים במשחק לוטו-המספרים, אבל בעל-הלוטריה צריך שיתקרא בשם המתחיל באות ק.

73. חלומות על נזירות יפות ועל החפצות—וזה כבר ידוע—להיות כאלו יבואו בהכרח בגן-חורף עם דקלים וסחלבים, מלצר טוב-לב ואדיב יגיש יין-שמפניה, לורד יגיד הממ... לידי לא תוכל למצוא עוד את הוורד שלה בין אלף אחרים, צייד מצליח יכנס, טינור בקול גבוה יתפטר מתפקיד זה וייהפך לבאס, קוליברי יברח מפני גורילה מחושפת וכד' וכד'. אם כל זה מתארע בערך לפי סדר-התור, אזי תקבל את הספרות שבפע ושליש וטוב תעשה אם תרשום אותן תיכף בשמשת-חלון שבכאן.

76. שמת מושבך בבית הטוב והחביב של כוהן-דת בכנסיה חפשית, יש עניינים שעליך לשוחח עליהם עמו; הוא יצא אל מחוץ לבית לשעה קלה והנה לפתע ממגירת שולחן-הכתיבה שלו גח וזחל נחש-ענק והכוהן חוזר ורואה את פניך הנבעתים ואומר: כן, אדוני נ. נ., זה היה הנחש שפיתה את אדם וחווה. אני צדתי וריסנתיו למדי, אבל, עיניך הרואות, אין ביכלתי להשתלט עליו תמיד... זהו חלום המעורר מחשבות. הוא מתרחש במקום שוודי כלשהו שצריך עוד להגדירו יותר, צבעיו תרוג, אפור, כחול וירוק, חומו חום-של-חדר בן 18 מעלות צלסיוס בקירוב ובספר זה מספרו שיש-שבועים.

(פ.מ.)